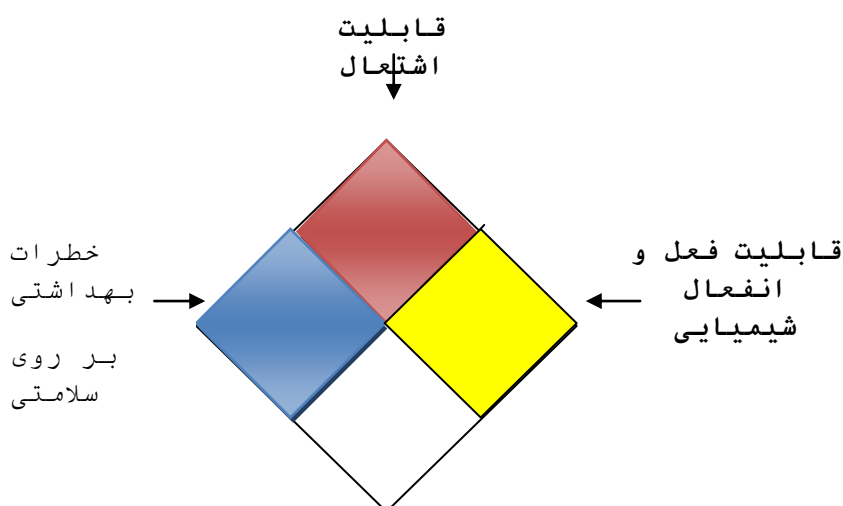

لوزی خطر

هر کدام از موارد فوق به ۵ درجه از صفر تا چهار تقسیم می شوند.

درجه صفر نشان دهنده ی بی خطری و درجه ۴ نشان دهنده ی خطر شدید است

این درجه بندی در مورد خطرات خاص وجود ندارد.

برای خطر بر روی سلامتی:

درجه ی ۴: مقدار کمی از بخارات باعث مرگ می شود مثل سیانید هیدروژن

درجه ی ۳: خطر فوق العاده ای بر روی سلامتی دارد مثل سولفید هیدروژن ، هیدروکسید سدیم، فسفر سفید

درجه ۲: موادی که برای سلامتی خطرناک هستند مانند اکسید اتیلن، نفتالین

درجه ۱: موادی که خطرات کمی برای سلامتی دارند مانند کلسیم

درجه صفر: موادی که تحت شرایط حریق نیز خطری برای سلامتی ایجاد نمی کنند. مثل برنز ، فسفر قرمز

قابلیت فعل و انفعال شیمیایی:

میزان پایداری ترکیب ماده شیمیایی با آب را نشان داده تقسیم بندی به صورت زیر است:

درجه ۴: موادی که در حرارت و فشار معمولی قادر به تجزیه یا واکنش انفجاری است مانند اسید پیکریک و

تری نیتروتولون

درجه ۳: موادی که قادر به تجزیه یا واکنش انفجاری بوده ولی جهت این عمل به چاشنی یا حرارت کافی نیاز دارد مانند فلئور

درجه ۲: موادی که در حالت عادی ناپایدار بوده و تغییرات شیمیایی یافته ولی منفجر نمی شود.

درجه ۱: موادی در حالت عادی پایدار بوده ولی در حرارت و فشار بالا ممکن است ناپایدار شوند و با آب واکنش داده انرژی آزاد نمایند مانند روی

درجه ۰: موادی که در حالت عادی حتی در شعله پایدار هستند و با آب واکنش نمی دهند

قابلیت اشتعال

درجه ۴: گازهای شدیداً قابل اشتعال و مایعات فرار قابل اشتعال و موادی که در حالت گرد و غبار در هوا تشکیل مخلوط انفجاری می دهند مانند: سولفید هیدروژن - استالدهید - اسید پیکریک

درجه ۳: مایعاتی که تقریباً در حالت نرمال مشتعل می شوند مثل هیدروکسیل آمین - فسفر سفید

درجه ۲: مایعاتی که جهت مشتعل شدن باید حرارت ببینند و جامداتی که تولید بخارات قابل اشتعال می نمایند مثل اسید استیک - نفتالین - فرمالدهید

درجه ۱: موادی که قبل از اشتعال باید حرارت ببینند.

درجه ۰: موادی که مشتعل نمی شوند مثل اسید نیتریک - پراکسید سدیم - اسید سولفوریک